



Felix De Boeck

MUSEUM FELIX DE BOECK WIL BUBBELEN EN BRUISEN

INES MINTEN

Het Museum Felix De Boeck in Drogenbos kiest sinds de officiële erkenning in 2005 voor een moderne, levendige aanpak. Geen sprake van een collectie waar het stof vingerdik op ligt. De werken van de intrigerende avant-gardist Felix De Boeck houden er een prikkelende dialoog met andere kunstuitingen en activiteiten. Artistiek directeur Sergio Servellón wil het publiek veel méér bieden dan een museum. *De Kunstkaravaan* gaat op ontdekkingstocht.

“Een museum moet bubbelen en bruisen en het aanbod moet toegankelijk zijn voor iedereen”. Dat is het motto van de nieuwe directie en de kleine, maar geestdriftige ploeg medewerkers. Al bijna twee jaar werken ze aan een duidelijk tweesporenbeleid waarin zowel plaats is voor verrassende activiteiten rond kunst met grote K als voor erfgoed. Een radicaal vernieuwde koers moet van het goedbewaarde geheim in Drogenbos een bekende trekpleister maken.

De hele avant-garde in één persoon

Schilder-landbouwer Felix De Boeck is een dankbare figuur om een gevarieerd kunstprogramma aan op te hangen. De man werd geboren in 1898 en werd 97 jaar oud. Vanaf het moment dat hij een potlood kon vasthouden, tekende hij. Pas vlak voor zijn dood in 1995 legde hij zijn penseel definitief neer. In die lange schilderscarrière doorliep hij zowat de volledige 20e-eeuwse avant-garde. Toen hij tien werd, ging hij op tekenles bij de etsers Pol Craps. Pas na een complete vorming als tekenaar schakelde hij over op verf en kleur. De Boeck schilderde elke zondag. Voor brood op de plank zette hij het landbouwbedrijf van zijn ouders voort. ‘De Boeck zat complex in elkaar’, vertelt Sergio Servellón. ‘Hij combineerde een onrustige ziel met een bijna dwangmatige be-

hoeft aan vaste structuren.’

De Boeck schilderde eerst stillevens. Al snel schakelde hij over naar impressionisme en fauvisme (1916) en ‘gaugiaanse’ en futuristische werken (1918-1919). Zijn reactie op de Eerste Wereldoorlog was een abstract-geometrische periode. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Mondriaan, laat De Boeck de ruimtelijke illusie nooit schieten. Die ambiguïteit vormt de basis voor zijn latere werk, waarin figuratieve en abstracte elementen hand in hand gaan. De schilder verkent uiteenlopende stijlen en technieken, maar keert zijn eerdere verworvenheden nooit de rug toe. Hij blijft worstelen met oude en nieuwe gegevens tot hij ze samen in een vloeiende synthese kan dwingen. Voorbeelden daarvan zijn zijn bekende *Genesis*-cyclus, de *Moederschappen* en de vele (zelf)portretten. In zijn laatste werken, *Begin en eindpunt* en *Ruimte*, lijkt hij de ultieme synthese gevonden te hebben.

Toeristische toets

Het Museum Felix De Boeck opende zijn deuren in 1996. Die dag maakte de schilder zelf niet meer mee. Wel heeft hij er nog de eerste steen van kunnen leggen, zodat hij gerust kon zijn dat zijn grote droom waar werd. Het hypermoderne museumgebouw staat broederlijk naast de 18e-eeuwse hoeve van de kunstenaar. Samen vormen ze het perfecte uitgangspunt om het motto van het museum in de praktijk om te zetten.

Het museum heeft meer dan 700 van de 4000 kunstwerken van De Boeck in zijn bezit. “Die blijven de rode draad, benadrukt Sergio Servellón. Met hem als uitgangspunt kunnen we gemakkelijk bruggen slaan naar allerhande kunstzinnige en recreatieve belevingen, waardoor we het museum voor elk type bezoeker aantrekkelijk kunnen maken.”

Het tweesporenbeleid van het museum geeft aandacht aan erfgoed. Met de oude hoeve als spil zet het museum allerlei boeiende activiteiten op poten. Zo komt er een toeristisch parcours dat je voorbij de interessantste bezienswaardigheden van de streek brengt. In de beeldentuin en de boomgaard van de site kunnen liefhebbers terecht voor allerhande workshops. “En ook ecotoerisme krijgt een rechtmatige plaats”, vult zakelijk directeur Raf Heylen aan. “We willen bijvoorbeeld de oude volkstuinten rond de hoeve heractiveren, zodat buurtbewoners er hun groene vingers kunnen botvieren. De mensen van het Regionaal Landschap Zenne, Zuun en Zoniën zetten er samen met ons hun schouders onder.” De museumsite leent zich dan ook perfect voor een ecologische toets. Ze is als het ware een frisse groene druppel in een verder erg verstedelijkte omgeving. Elke bezoeker kan een graantje meepikken van de groene omgeving. Je kunt voor je bezoek bijvoorbeeld genieten van een kunstontbijt met zicht op de tuin, tussendoor picknicken in de boomgaard of er zelfs een heus feest of een vergadering organiseren.

Multimuseum

Kunsthiefhebbers pur sang zullen wellicht hun gading vinden in het echte museumgedeelte van de site. Dat focust zich onder de noemer

‘AuthenticART’ vanuit drie platformen op beeldende kunst: Aspecten, Reflecties en Talent.

Het eerste platform belicht het werk van De Boeck vanuit steeds nieuwe perspectieven. Zo ontdek je bij elk bezoek telkens nieuwe facetten van de schilder, steeds op een originele manier gepresenteerd. Eind 2007 loopt op dit platform de tentoonstelling *Uit de eerste hand*. Er zijn veel video-opnames van Felix De Boeck gemaakt, legt Sergio Servellón uit. “Daaruit kunnen we putten om hem zelf zijn verhaal te laten doen.” Je loopt als het ware door het museum met de schilder als persoonlijke gids.

Het platform ‘Reflecties’ biedt jaarlijks drie tentoonstellingen die de dialoog met De Boeck aangaan. ‘In het voorjaar staan we stil bij avant-gardekunst. De zomer is het seizoen van hedendaagse beeldende kunstenaars.’ Zo presenteerde het museum vorig jaar de tentoonstelling *Amici*. ‘Het was een dynamisch project waarin vijf jonge kunstenaars zich lieten inspireren door De Boeck.’ Zomer 2007 gaat enerzijds naar een overzichtstentoonstelling van Karel Maes, generatiegenoot van De Boeck en medeoprichter van de abstracte schilderkunst. Anderzijds opent het project ‘Doe stil voert’: aanstormend talent wordt in contact gebracht met verzamelaars die de kosten van een korte tentoonstelling op zich nemen. Het najaar reserveert het museum voor kunstenaars die op de een of andere manier tussen de plooiën van de kunstwereld zijn geglipt. Van oktober tot december krijgt het animisme van Albert Van Dijk een forum. De tentoonstellingen gaan veelal gepaard met extra activiteiten, zoals discussieavonden.

Ten slotte ruimt het museum baan voor talent en engagement. Felix De Boeck kwam met kunst in contact toen hij als kind herstelde van een zware ziekte. Die heilzame werking van kunst wil het museum in de kijker plaatsen met het project *CliniArtists*. Daarvoor brengen we kunstenaars en creatievelingen in contact met zieke kinderen en vluchtelingen, zegt Sergio Servellón. En de ideeën blijven opborrelen. We blijven doorgaan, bedenken en vernieuwen. We zijn heel ambitieus.



Het Museum Felix De Boeck ligt in de Kuikenstraat 6 in Drogenbos.
www.MuFDB.org

Ines Minten is germaniste en werkt als freelance journaliste voor diverse media.

Het Museum Felix De Boeck
DE KUNSTKARAVAN,
zaterdag 3 februari om 09.08 uur